Ч. 26 (14.274). Львів, вівторок 4. лютого 1936. Poczłowa opłata opłacona ryczałtem. Рік VII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504.060, 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00 „, Піврічно 30·00 „, Річно 60·00 „. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Засідання Центрального Комітету УНДО.

Дня 1. лютого ц. р. відбулося засідання Центрального Комітету Українського Національно-Демократичного Обєднання, на якому голова Ц. К. партії й УПР пос. *Василь Мудрий* зложив обширний звіт з діяльности партійного проводу й Парляментарної Репрезентації за останніх чотири місяці.

Над звітом виввязалася дискусія, в якій забирало слово кільканадцять членів Ц. К. З вислідом дискусії ухвалено три постанови, а саме: 1) прийнято до одобрюючого відома звіт із діяльности проводу партії й УПР та ухвалено йому повне довіря за всю дотеперішню працю (один член Ц. К. був проти цієї ухвали й один стримався від голосування); 2) доручено Українській Парляментарній Репрезентації стояти непохитно на становищі заспокоєння польським урядом висунених Президією УПР і зясованих у промові голови УПР з дня 6. грудня 1935. р. домагань, бо тільки сповнення цих домагань може бути запорукою успішного переведення в життя започаткованої нормалізації польсько-українських відносин; 3) візвати все українське громадянство до підсилення конструктивної праці на всіх відтинках національного життя.

Д-р Аменде в Америці.

НЮ ЙОРК, 10. січня. (Вл. кор.). Цими днями перебував у Ню Йорку д-р Евальд Аменде, секретар Конгресу Національних Меншин у Женеві. Він був тут перед півтора роком для поширення акції допомоги вигибаючим з голоду у Совітах. В розмові з деякими українцями тепер сказав, що національна свідомість на Україні незвичайно зросла і нема причини дивитися чорно на майбутнє українського народу. Але ратунок для України мусить прийти від неї самої, а не в надії на посторонню поміч. Всякі вісти про воєнний похід західних держав на Україну є хіба виплином бажань одиниць, а не якоїсь справжньої акції урядів сусідніх держав — сказав д-р Аменде.

Ситуація на фронті в абісинському насвітленні.

ПАРИЖ, 3. 2. ПАТ. Авас наводить цікаву опінію абісинських військових кругів. Макале — мовляв — можнаб заняти безпосередньою атакою, та це вимагалоб чималих зусиль та жертв. Тому абісинське командування воліє осягнути ту саму мету, перетинаючи шлях до Макале з півночі. Дорога з Адуї до Макале є головною цілю абісинських операцій на північному фронті.

Зате абісинці не укривають занепокоєння південним фронтом, де італійські війська посунулися в глибину краю понад 300 кільометрів від Дольо і тепер є недалеко Вадара. Абісинська армія реорганізується під проводом деджасмача Бальча, досвідченого військового, що відзначився ще в битві під Адуею 1896. року.

Абісинія супроти Ісляму.

КАІРО, 3. 2. ПАТ. Щоб зєднати симпатію своїх мусулманських підданих, Гайле Селясіє поручує деякі вищі державні становища впливовим мусулманам. На сторінках найбільшого каірського вечірнього щоденника „Баляґу" відомий єгипетський публіцист Мугіб Ад-Дін Аль-Гашіб звертає своїм абісинським одновірцям увагу, наскільки не оправдана їхня льояльність супроти неґуса, що не допускає мусулман до впливу на управу державою. „Абісинія — кінчить він — повиннаб якнайскорше затерти спомин недавніх переслідувань Ісляму".

Штаремберґ не побачиться з Габсбурґами?

ПАРИЖ, 3. 2. ПАТ. Брюсельський кореспондент „Тану" твердить, що австрійський віцеканцлер Штаремберґ не відвідає б. цісаревої Зити та архикнязя Оттона, лише вияснить їм через свого емісаря і письмом, що теперішній час не підхожий для реставрації Габсбурґів.

ПАРИЖ, 3. 2. ПАТ. Штаремберґ приїхав і проведе в Парижі кілька днів.

„Европа йде до війни".

РИМ, 3. 2. ПАТ. Італійське міністерство преси та пропаґанди оголосило вчора такий комунікат: Ситуація на фронті корисна, зате на европейському терені не слідно тенденцій до замирення. „На нашу думку, Европа йде до війни".

РИМ, 3. 2. ПАТ. На сторінках ґазети „Пополо д'Італія" є непідписана стаття. Автор звертається до студентської молоді всієї Европи й каже, що Европа котиться похилою рівнею санкцій до війни. Стаття кінчиться закликом до молоді всієї Европи духово обєднатися проти нової війни.

Перед обєднанням французької правиці?

ПАРИЖ, 3. 2. ПАТ. Як здогадується „Еко де Парі" для противаги лівиці, обєднаної у „людовому фронті", дійде до порозуміння між „народними силами", себто правими ґрупами. Утворилиб вони окремий комітет, правдоподібно під проводом колишнього міністра де Лястеріє, що він би розвинув діяльність підчас виборів.

Кондиліса не отроїли?

АТЕНИ, 3. 2. ПАТ. Як повідомляє вчорашній комунікат Атенської Телеґрафічної Аґенції, причиною смерти ген. Кондиліса був несподіваний... Похорони покійного відбулися в неділю на державний кошт; король не взяв у них участи.

Орґанізація мира чи війни?

Львів, 3. лютого 1936.

Давно вже Европа не бачила такої дипльоматичної метушні. Здається, наче всі европейські володарі та міністри закордонних справ тільки й чигали на відповідну нагоду, щоб сісти до вагонів та з найбільшою поквапністю вхопились за таку нагоду, якою став похорон Юрія V. Скількість авдієнцій і конференцій, що їх перевели закордонні короновані й некороновані голови у Льондоні, у нового англійського короля Едварда VIII., у премієра Болдуіна, міністра закордонних справ Ідена та взаємно між собою, — була така велика, що звіти про ці наради суперничали зі звітами про похоронні церемонії. Ніхто теж з закордонних делеґатів не спішився виїздити після похорону, коли ж і виїхав то недалеко: до Парижа, де продовжував наради, що тревають і досі. Це торкається і румунського короля і югославянського реґента і п. Літвінова і кн. Штаремберґа і ріжних дипльоматів інших країв. Европейська преса переповнена теж поголосками про всякі „можливости", чи навіть конкретними звістками ніби вже про довершені нові пакти й порозуміння.

Очевидно, що найметкіша з усіх (завжди була і є) — пресова пропаганда Совітів, яка поширює звістки про наближення з Англією чи навіть про бльок Англії, Франції і Совітів, як про довершений факт. Здається, що у цій звістці є більше вислів жагучого бажання совітської дипльоматії, ніж істнуючого факту, а проте й само те бажання дуже характеристичне: гарячкова пошуканка Совітів за такими союзниками на заході Европи, які розвязалиб їм руки у Близькому і Далекому Сході, дозволилиб закріпити свої впливи у Середній Европі, зломивши між і., остаточно острах Румунії, вкінці дозволилиб перестати лякатись німецької небезпеки та спокійно зайнятись — внутрішнім розкладом і союзницьких і ворожих країн. Очевидно, найбільшим арґументом п. Літвінова є німецький страшок: цифри німецької збройної сили, якими він лякає передусім французів. Чи прихід до влади нового, лівішого, кабінету у Франції, чи арґументи Літвінова були такі переконливі, фактом є, що появився комунікат, що французько-совітський пакт буде 11. ц. м. ратифікований: це безперечний великий успіх совітської дипльоматії. Цей факт вплине на зріст совітських впливів на закордонну політику Франції: воно мабуть відібється на загостренні протиіталійських санкцій. Не дурно останній офіціяльний італійський комунікат надзвичайно песимістично оцінює ситуацію, закінчуючи словами, що „Европа йде до війни".

Тимчасом всі ті розмови йдуть ніби під гаслом орґанізації мира. Тим арґументом орудують австрійські леґітимісти, актуалізуючи знову питання повороту Габсбурґів на австрійський престіл (відпадає, мовляв, „аншлюс", що погрожує тепер наслідком ослаблення Італії), — арґументом воєнної небезпеки протиставляться тому пляново румуни, що лякаються відродження ревізіоністичних тенденцій після евент. злуки Австрії й Угорщини під скиптром Габсбурґів. Всі

зусилля довести до перемоги тези про „збірну безпеку" йдуть вони для забезпеки мира, але підтримують ту тезу ті дві **великодержави,** які мають найбільші військові буджети (Франція і Совіти), найбільші й найсильніші армії. Доказуючи, що та засада веде до нової европейської війни, бо намагається втягнути до всяких немилучих льокальних зударів всіх „гарантів" мира, Німеччина в свою чергу повела збροєння на велику мірку, все населення, ввесь державний організм наставляючи на потреби творення модерної сильної збройної сили. Само й Англія, ведучи кампанію за миром в Африці, використала ситуацію для збільшення своєї збройної сили. І сьогодні ми є свідками безприкладних перегонів у зброєнні всіх, великих та малих держав.

Великі й малі держави вгинаються під тягарем військових буджетів, а проте ані кабінети військового міністерства ані парляментарні палати не відважуються пропонувати знижку, маючи перед очима висоту сум, що їх видають на зброєння — сусіди. У Польщі буджет військового міністерства виказує суму 768 міліонів зол., що робить 34 проц. всього буджету. У Німеччині військовий буджет має 2 і пів міліярда, але польська преса впевняє, що за три останні роки Німеччина видала 16 міліярдів поза військовим буджетом на військові цілі. Одночасно Совіти приймають 14-міліярдовий буджет, який дозволить їм довести армію у стані мира до висоти міліона триста тисяч вояків. Рівнобіжно йде військове вишколювання всього населення та взагалі пристосування всього краю, всіх його ділянок, до можливости війни, згідно з теоріями про нову війну, в якій будуть взаємно себе винищувати не фронтові армії, але цілі народи.

В той спосіб ми є свідками організації у всьому світі не мира, а війни. Стара римська засада „коли хочеш мира — готуйся до війни", має два кінці. Безупинне вкладування всієї своєї енергії у накопичування військової сили, мусить находити своє виладування: така є льоґіка історії і на це нема ради. Розбиття морської конференції у Льондоні, загострення ситуації на Далекому Сході, загострення страхітливих метод боротьби в африканській війні, зріст совітських впливів над Секваною і Тамізою, одночасно поглиблення в Европі господарської скрути, все воно погано говорить про тривкість мира.

Українська справа — актуальною політичною проблемою.

Відчит Леона Васілевського у Львові.

В суботу, 1. лютого ц. р. **Леон Васілевський,** колишній польський міністер закордонних справ, відомий діяч П.П.С., публіцист і національні, виголосив на тему: „Національна справа — актуальною політичною проблемою" двогодинний реферат у **великій „жовтій"** салі Торговельно-Промислової Палати при вул. Бурлярда ч. 5. Найкращим доказом зацікавлення тією проблемою є те, що велику салю виповнила ріжнонаціональна публика (найбільше було мабуть **жидів!**), **не зважаючи на розмірно високі** ціни вступу. Референт **виявив таке знання** справ, що присутні і не стямились, як швидко минув час і з великою увагою слідкували за ходом думок референта від початку до кінця.

На вступі **референт** засував **еволюцію** національної проблеми від найдавніших часів. Згадав, що національна проблема дуже загострена тепер у богатьох державах, головно там, де панує диктаторський режім і тотальна система. **Найкращою розвязкою** національної проблеми були би національні держави. Але створення чисто національних держав у богатьох випадках неможливе. Національна проблема перед французькою революцією не грала ніякої ролі, бо тоді всевладно панувала засада: **cuius regio, eius religio.** Одночасно йшов процес асиміляції вищих верств завойованих народів з пануючими верствами державних народів і то під релігійним та культурним оглядом. Такий процес асиміляції був не тільки в західній Европі, але також на Сході Европи. І так у колишній Польщі провідна верства: бояри, князі та шляхта „руського" народу покинула свій батьківський обряд і згодом спольонізувалась. Щойно з проголошенням прав людини і громадянина підчас французької революції на історичній, а згодом і політичній зрені XIX в. виринає національний рух. Боротьба за право людини викликала теж боротьбу поодиноких народів за свої права. Цей процес відбувався всюди згідно з одною схемою. Спершу жмінка інтеліґенції досліджує народню словесність, пісні і мову свого народу. Згодом від боротьби за культурні права свого народу інтеліґенція переходить до боротьби за автономію і таким чином національний рух дістає крім культурного ще й політичне обличчя. У XIX в. не тільки що дійшло до поглиблення національного руху, але також до частинного здійснення гасла власної державности поневолених народів, бо греки, болгари, румуни і серби здобули свою незалежність. Національні рухи в XIX в. розвивалися головним чином у великих державах національностей, якими були колишні Австро-Угорщина і царська Росія. Провідну ролю у національних рухах — говорив прелеґент — **відограли найбільше соціялісти,** головно поневолених народів (напр. П.П.С.). Вони спопуляризували теж гасло самоозначення народів, яке теж частинно здійснено по великій **світовій війні.** Таким чином повстала Польща, Чехословаччина, Литва, Латвія, Естонія і Фінляндія. Зате не вдержали своєї незалежности Західньо-Українська Народна Республика, Українська Народна Республика, Грузія, Вірменія, **Азербейджан та інші малі кавказькі республики.** Одначе по війні цієї справи самоозначення народів не вирішено і тому маємо нині до діла з меншиневими справами у численних державах. І цікаво, що нині мабуть нема вже держави, яка не малаб меншиневого питання. Має його навіть Франція, Еспанія та Англія. Про новоповсталі держави навіть не приходиться вже згадувати. Діло тільки в тому, що меншиневі справи — чим далі на Схід Европи — виринають з більшою гостротою. Вправді на сторожі прав національних меншин поставлено Лігу Націй, але практика виявила, що Ліґа Націй не має впливу на ці справи. Національних справ не розвязано не лише у Чехословаччині, але також у Польщі і в СССР. Тут референт пригадав історію з незалежністю Совітської України, яка спершу мала навіть свої окремі дипльоматичні посольства за кордоном. Після їх скасування Москва обмежувала постепенно права Совітської України та вводила централізм. Одначе національна боротьба в СССР не втихає. Після винищення інтеліґенції боротьба перейшла до комуністичної партії, де раз-у-раз виринають „національні ухили" і т. д. Централістична політика Москви довела до страшного голоду на Совітській Україні в 1933/34 р., до самогубства Хвильового і Скрипника, розстрілів Крушельницьких і т. д. Словом, українська національна проблема існує в Совітах і домагається своєї розвязки.

На тлі цієї історичної еволюції національної проблеми референт спинився довше над меншиневими справами у **Польщі,** яких не розвязано. Меншиневі справи у Польщі поділив референт на дві катеґорії: екстериторіяльні і терито

РАЛЬФ УРБАН.

ЖІНКА ВЖЕ НЕ ЗОВСІМ МОЛОДА.

Пан Дімерт сидів у своїм бюрі, де урядував як шеф. Була це година, коли він звичайно полагоджував свої найважніші інтереси. Коли він так сидів над бюрком, увійшов його секретар і передав білет:

— Якась пані хоче з вами конче бачитись.

Дімерт поглянув розсіяний на білет і зморщив брови: „Ерна Лявбе" — і думав.

— Як виглядає ця дама?

— Но так — вагався секретар — жінка вже не зовсім молода.

„Ерна Лявбе? Ага, з дому Гельміх"...

Підписав якийсь папір механічно, але на його чолі зявилась негайно велика зморшка.

— Скажіть їй, нехай почекає трохи. Коли я задзвоню, тоді можете її сюди випровадити.

Секретар вийшов, а пан Дімерт підійшов до вікна. У його душі щось захвилювалось, спомини насунули хмарою, якась рана розкрилась. „Так, двацять, ні: двацятьпять літ минуло від того часу, коли він через ту жінку хотів умерти. Вони кохали одне одного і хотіли одружитись. Та зараз зявився молодий композитор і він, малий урядовець у торговельному підприємстві, не міг витримати конкуренції. Ерна покинула його і вийшла заміж за музику. Для неї це була зовсім проста справа — власне життя кожному з нас найближче і кінець! Але він не брав цього так просто: мусів закусити губи, змагатись із собою, щоб перемогти кризу. Виїхав на чужину, прожив там багато літ, щоб свій біль і свою независть заглушити працею. Так, так... час багато дечого вміє доказати... 25 літ!... А тепер Ерна зараз тут"...

Відвернувся рішуче від шиби, наблизився до свого стола і задзвонив. Гіркий висказ його лиця щез і перемінився у холодну діловитість.

Пані Ерна ввійшла. Вона пробувала надаремне скрити своє вагання самовпевненими рухами. Сліди давньої краси вже починали затиратись.

Дімерт уклонився їй дуже чемно і прохав її сісти. Дама не почувала себе добре під його гострим поглядом і хотіла вичитати з його очей, чи зробила на ньому своєю появою якесь враження. Почала розмову тоном дуже інтимним:

— Щож, Оттоне! ви зайшли на своїй дорозі дуже далеко і стали великим. Мій чоловік не мав такого щастя і нині нам живеться тяжко. Може це кара за те, що я колись супроти вас...

Дімерт заперечив чемно рукою:

— Високоповажана пані! Надійно нам вертатись до таких давніх часів...

І спитав зовсім діловито:

— Чим можу вам служити?

— Нелегко мені у такій справі звертатись саме до вас. Але кожна мама мусить уміти перебороти в собі такі почування. Я прийшла у справі мого сина. Це талановитий хлопець, але втратив посаду і не може від довшого часу найти іншої. Я подумала собі про вас. Знаю, як багато людей працює у вашій фірмі, отже...

І дивилась на нього непевно, навіть з деякою тугою. Дімерт придивлявся за той час своєму перстеневі з печаткою і видко було, як нераз хотів сказати щось рішучого. Щойно по хвилині підніс голову і придивлявся уважно дамі. Мовчанка ставала нестерпною і треба було її розсіяти. Нараз Дімерт встав із свого місця і сказав:

— Ваш син може прийти до мене, щоб представитись, а я видам відповідне доручення своєму головному директорові, щоб його приняв!

Пані Лявбе стиснула йому сердечно руку.

— Дякую вам з цілого серця — сказала. Я знала, що ви шляхотна людина. Та не гнівайтесь, коли поставлю вам іще одно питання: чи ви мені вибачили мою давню поведінку?

— Так — відповів він — саме нині, тепер я вибачив вам.

Пані Лявбе чекала цього вечора аж її чоловік піде спати. Тоді підійшла до своєї шафи з бюрком і з малої шуфляди витягнула свій щоденник. Написала нагорі дату і записала там таке:

„Я була холодною еґоїсткою, коли тоді зломила йому серце. Покута приходить звичайно запізно. Бідний добрий Отто все ще кохає мене і за це нині терпить через мене. Я — дуже нещаслива."

І на цю сторінку впала її сльоза.

У тому самому часі Дімерт сидів у себе вдома за столом і пив із своєю молодою, гарною жінкою вино. Вона запримітила, як він лагідно всміхнувся, якби задумався над чимсь.

— Про що ти думаєш так, Оттоне?

— Думаю над тим, які смішні історії робить з людьми час. От минає двацять літ і цього досить, щоб якесь велике терпіння видалось нам великою дурницею і далі, щоб те, що ми вважали своїм нещастям, перемінилось у щастя. Цим щастям є ти, моя кохана!

Перекл. а. і.

ріяльні. До екстериторіяльних народів зачислив німців і жидів, до територіяльних: литовців, білорусів та українців. Німці є упривілеєною меншиною завдяки своїй високій культурі, добрій організації і видатній піддержці Німеччини. Мають не лише приватні, але також державні школи. Тому не мають ніяких обективних причин до жалоб, але субективні причини невдоволення істнують, бо колись були пануючим народом, нині не мають впливу на хід державних справ.

Жидівська справа була раніше суспільною справою. З хвилиною, як сіоністи ріжних напрямків рішили виборота жидам батьківщину, жидівська справа зі спеціяльної стала національною справою. Одначе її можна розвязати лише на міжнародній площині, коли світ допоможе жидам відбудувати свою батьківщину. **Жиди у Польщі, яких є понад три міліони, мають більші права ніж білорусини та українці.**

Литовці теж мають майже такі самі привілеї, як німці. Мають свої школи та організації. Тому теж не мають обективних причин до жалоб, але субективні істнують, бо не мають впливу на хід державних справ. Найкращою розвязкою була би виміна територій з Литвою, якій Польща моглаб відступити дві полоси на Виленщині взаміну за дві полоси замешкалі поляками над Німаном.

Білоруська справа у Польщі в жалюгідному стані. Два міліони білорусів не мають ніодної народньої школи, ледви декілька часописів, слабкі організації, кількадесять осіб інтелігенції. Решта, це темна маса, поділена ще дотого двома обрядами: на католиків і православних. На цій релігійній боротьбі білоруси вийшли так, що втратили велику частину свого населення у користь поляків, подібно як українці на Холмщині.

Найповажнішою справою для Польщі є українська справа.

Тому, що точка її тяжости лежить у Галичині, референт кількома словами пригадав з історії відомі факти переходу вищих наших верств до польського табору по прилученні земель галицько-волинської і частини земель київської княжої держави до Польщі. Опісля довше зупинився над нашим відродженням українців у Галичині в XIX. в., коли то процес польонізації інтелігенції припинився. Згадав, що домагання Головної Ради в 1848. р. щодо поділу Галичини на східну і західну були головним гаслом української галицької політики аж до розвалу Австрії. Тому, що українська інтелігенція опиралась в Галичині лише на селянство, тому вона домагалась не лише народніх шкіл і прав для української мови, але також ліквідації великої земельної власности. Через те національна боротьба ще поглибилась, бо крім культурних домагань виринули теж суспільні домагання. Одначе польське громадянство було багатше, швидше зорганізувалось і з тієї причини боротьба між обома народами за поділ влади йшла аж до ліквідації Австрії. Закид, що українців видумав гр. Стадіон, є звичайною байкою. По розпаді Австрії галицькі українці проголосили незалежність, опісля соборність з В. Україною, але боротьбу програли і на основі рішення ради амбасадорів з 1923. р. опинились у Польщі.

Українську справу у Польщі розглядав референт на таких чотирьох відтинках: на Поліссі, Холмщині і Підляшші, Волині і в Галичині.

Якщо йде про Полісся, — то населення говорить безумовно українською мовою, але не має національної свідомости і що важніше — своєї інтелігенції. На Холмщині і Підляшші справа теж для українців погана, бо народня маса не має своєї інтелігенції. До того під впливом насильного навертання уніятів на православія 300.000 уніятів перейшло на римо-католицький обряд і пропало для української нації. Крім того підчас утечі російських військ підчас світової війни, майже всі православні вимігрували до Росії. По війні вернувся мінімальний відсоток населення так, що є нині на Холмщині і Підляшші села, які мають ледви кілька відсотків українського населення, хоч перед війною творили там майже 90 відс.

На Волині справа куди краще виглядає, бо там є вже суцільне етнічно українське населення. Одначе національна свідомість там досить слаба(?). Нині на Волині нема ніодної української державної школи. На Волині позакладали перші українські школи українці з австрійського війська.

Найбільша національна свідомість і найбільше політичне вироблення у Галичині. Референт пригадав, що в Галичині було перед війною понад 3.000 українських народніх шкіл, 12 катедр у львівськім університеті, українська мова здобула майже рівноправність у суді і публичному житті.

Перед самим вибухом світової війни дійшло до компромісу між поляками й українцями; українці на основі нової ординації до краєв.сойму здобули би великі права та вплив у Галичині. Але прийшла світова війна, боротьба за незалежність, рішення ради амбасадорів, розчарування до антанти і пригноблення. Тоді зросли надії на Радянську Україну, але і тут прийшло до розчарування. Процеси, розстріли інтелігенції, масовий голод у 1933-34 р. довели до звороту в політиці УНДО.

Теперішні заходи над нормалізацією польсько-українських взаємин слід щиро повитати. Українці мають багато що віднискувати, бо *втратили 4/5 усіх своїх здобутків, які мали за Австрії.*

Шкільництво майже все утраквізоване, молодь відсунена від життя, заповняє вязниці. Польська суспільність скористає на нормалізації польсько-українських взаємин з огляду на міжнародній характер української проблеми. Вкінці референт висловив думку, що польсько-українські національні взаємини можна розвязати вже тепер. Зразком такої чесної розвязки національної проблеми може бути Швайцарія, та взаємини між Швецією та Норвегією.

Присутні нагородили референта голосними оплесками, а представники преси і деякі визначні наші діячі підходили до референта, щоби подякувати йому і познайомитись з цею дійсно високо культурною людиною.

Загальні Збори Союзу Українських Купців і Промисловців.

В неділю 2. ц. м. відбули українські купці і промисловці XII. Заг. Збори свого Союзу. Зявилось на них поверх 150 членів, так, що обширна саля **в новій домівці**, яку винаняв саме тепер Союз разом із Українським Технічним Т-вом (вул. Ґродзіцьких ч. 1/I. — з фронтом також до Ринку), була битком набита.

В год. 11 ранку отворив Збори голова СУКІП радник **Скопляк.** Він у першу чергу відчитав **письмо митрополита Шептицького,** почесного члена Союзу, з привітом для Зборів. Саля приняла письмо довгоневмовкаючими оплесками і вигуками „Слава Князеві Церкви!".

Після того привітав голова інших присутніх почесних членів, а саме пані О. Левицьку, през. Федака, дир. Коренця і сеніора українських купців, делегата з Надвірної, п. Свища. Дальше візвав голова присутніх, щоб повстанням з місць віддали честь померлим у звітовому році членам, яких прізвища відчитав.

У промові, що її виголосив радн. **Скопляк** на вступі звідомлень із діяльности Т-ва, підкреслене було значіння організації українських купців і промисловців, яка росте з року на рік, а проте не осягнула ще того ступня розвою, який повинна була осягнути. Є ще багато купців і промисловців, що волять стояти осторонь усякого організаційного життя. Кооперація випередила приватників, особливо переросла її організаційною здисциплінованістю і господарськими осягами.

З довгого звідомлення секретаря **Д. Конюха** присутні довідалися про теперішній стан Т-ва. При львівській централі працювала весь час **Ґрупа Промисловців** (провід дир. Нагірний — Скопляк), **Секція Корінників** (гол. М. Ковалів), **Секція Торг. Молоді** (пп. О. Левицький і Говикович). У стадії реорганізації є **Торг.-Пром Банк,** а у стадії організації аґентура для закупу і збуту **Центроторг.** Централя навязала живу лучбу з краєм і заанґажувала окремого організатора п. Д. Купчака. **Філій має досі СУКІП 14** з них 4 повстали в 1935 р. Кілька **нових філій** чекає на приняття. Крім того створено **в деяких** місцевостях делегатури.

Касовий звіт здав ін**ж. Б. Дурбак. Вручений** усім присутнім біланс виказав 264 зол. страти. Відтак прийшли до голосу делегати з **місць,** а саме пп.: **Свищ (Надвірна), Томчак (Сокаль), Ґут-Кульчицький (Самбір), Вощак (Стрий), д-р Прибитківський (з доручення Косова), Сенечко (Дрогобич), Трач (Тернопіль), Банах (Підгайці), Гумен (Жовква).** Письменні звідомлення і привіти прислали дві філії: **Перемишль і Золочів.** Делегати представляли всі організаційні успіхи, а також трудноші і висказували побажання філій та їх членів. Для ширшого нашого громадянства цікаво буде зі звідомлень ствердити, що **українські покупці не домагаються від купців провірних бльочків Рідної Школи,** а коли їм без домагання вручає їх купець, то часто зустрічається з нехіттю. Варто теж згадати, що жидівські домовласники не хочуть українським купцям віднаймати льокалів на крамниці (Тернопіль).

Коротке звідомлення про стан **Пром.-Торг Банку** подав дир. Ковалів.

Іменем Контрольної Комісії здав звіт **радн. Ганусяк** і поставив внесення признати абсолюторію уступаючій Раді. До дискусії над звітами зголосився гурт бесідників. Вибрана комісія-матка, яка в міжчасі радила, запропонувала ось такий склад нової Ради: **голова радн. Скопляк** (кандидатура принята серед бурхливих оплесків), члени: **інж. В. Рижевський, М. Ковалів, дир. С. Герасимович, Д. Конюх, Ю. Ломага, дир. М. Лазорко, І. Ільчишин, Т. Пявка, інж. М. Колтунюк, Е. Говикович, інж. Т. Глинський, М. Проць.** Заступники: Трач (Тернопіль), В. Ґудз, Емілія Рудницька, інж. Б. Попович; Контрольна Комісія: Г. Ганусяк. інж. Гавалко. інж. Дурбак.

Після того вибору обговорено справу вкладки, а відтак через акламацію принято внесок президії, щоб іменувати **д-ра Якова Турина з Відня і його дружину почесними членами Союзу.** Вони уфундували в Тернополі власним коштом гарну камяницю на приміщення торговельної, промислової і ремісничої молоді і цим дали вияв рідкого в нас розуміння ваги господарських кадрів.

Дуже широка дискусія розвинулась у „внесках і запитах". Поручено низку актуальних справ, а саме: справу станового органу **„Торговля і Промисл"** (загальне вдоволення зі зміступ), **Центроторгу** (торговельний контакт потрібний, хоч організація гуртового закупу і збуту не може бути оперта на кооперативних зразках), **Гуртівня закупів** (зокрема в нар. Торговлі), **Посмертного Фонду, оборотового податку** (тепер піднесеного через кумуляцію на поверх 20 відс., домагатись обниження), справи конкуренції, **відношення громадянства до рідних купців і виробів, шильдів (в якій мові?), відносин з кооперацією,** тощо. Цікаво підкреслити, що **взаємини з кооперацією є в ріжних місцях ріжні.** І так напр. п. Мельник з Лисинич нарікав, що в цьому підльвівському селі, де були досі українські приватні купці, засновано тепер кооперативу, поведено протиприватницьку пропаганду і в селі повстав роздор. Це — з уваги хочби на близькість Львова — шкідливе явище. Зате п. Псутський з **Ожидова** підчеркував повну гармонію, яка в цій місцевості є у взаєминах приватників з кооперативою. В усіх названих справах забирали голос пп.: Ґут-Кульчицький, ред. Несторович, дир. Герасимович, дир. Лазорко, Пявка, Угрин, Гумен, Ковалів, Прибитківський, Трач, Банах, Рибарук, Мельник, Антоняк та інші. На запит сокальського делегата: Як — на думку централі — **повинні виглядати взаємини з кооперацією** — відповів голова Скопляк, що не тільки треба оминати конфліктів, але навпаки: де можливо — дбати за співпрацю. **Щодо „Центроторгу",** який викликав особливо горячу дискусію, заявив голова, що ця організація остаточно ще не оформлена.

На цьому (год. 15.30) офіціяльна частина Зїзду скінчилась. Поважна кількість членів і всі делегати з провінції залишились на спільному обіді. При столі виголошено кілька тоастів. Спогадів п. Свища з Надвірної і дир. Лазорка (ще кільканадцять літ тому були тільки одиниці в торговлі, а організація їх видавалась безнадійним підприємством) вислухали всі з великим зацікавленням.

Простора, гарна домівка і миле товариство задержали до пізного вечора присутніх при товариській гутірці і танцях.

Замикають сметанкові стації Маслосоюзу.

Пишуть нам із Заліщичини:

Дня 20. 1. ц. р. рішенням повіт. віцестарости **замкнено сметанкові стації Маслосоюзу у цілій західній частині заліщицького повіту. Мотив** недоставлення якихсь плянів, яких ніхто не домагався. Замкнення цих стацій відчуває широкий загал селян дуже болюче, бо молока нема де продати, а корови годувати треба. Тепер одинокі молочарні дають який-такий гріш до села. Дивно, що ця заборона зовсім не торкається приватних жидівських молочарень, ані ад гок створених польських сметанкових стацій — вони працюють, як звичайно. Селяни поносять очевидно втрати, бо приватні молочарні, чи хочби польські, використовують „коньюнктуру" і платять менше, як платив Маслосоюз.

Від Ред.: В цій справі дістали ми ще широке письмо з численними підписами селян із села **Базар,** де істнує зразково ведена Районова Молочарня, якій заліщицьке старосте серед характеристичних обставин замкнуло на днях дві сметанкові стації: в селі **Цапівцях і Садках.** Це письмо помістимо завтра.

Велика Британія зброїться.

ЛЬОНДОН, 3. 2. ПАТ. „Обсервер" та „Сандей Кронікл" твердять, що англійський Комітет Оборони Держави предложить урядові проєкт збільшення армії. Малаб вона нараховувати пів міліона вишколених вояків, себто дорівнювалаб становові зімецьких військ на найближчу весну. Крім того сухопутна армія малаб одержувати 4 міліони фунтів річно на моторизацію, воздушні війська одержувалиб щороку 2000 нових літаків, а маринарка збільшилаби 11 лінійниками і 36 кружляками, крім того будувалиб річно 18 торпедовців.

Кошти тих зброєнь — 360 міліонів фунтів — булиб розложені на 6 літ, а покривлаб їх два і пів процентова позичка.

Розміри абісинської перемоги.

Урядове звідомлення абісинської головної кватири відноситься до боїв абісинських військ з бригадою чорних сорочок ген. Дельмассо Діяманті від 19 до 30 січня. Ці бої кипіли за три твердині на захід від Макале. Абісинці відкинули наступ чорних сорочок і спричинили італійцям поважні втрати. Італійці втратили 3.000 вбитих. Число ранених італійців є 30 проц. більше. Абісинці втратили 1200 людей. Добича абісинців складається з 34 полевих гармат, 175 скорострілів, 2653 крісів і 18 танків.

ІТАЛІЙСЬКЕ ДЕМЕНТІ

РИМ, 3. 2. ПАТ. Італійські офіціяльні круги заперечили вчора абісинські вістки про розбиття італійських військ в Тембієн. Дивізія чорних сорочок — мовляв — не знищена, навпаки, вона здержала абісинський наступ. Втрати в людях по обох сторонах, а абісинська добича виносить лише 3 гармати, 10 скорострілів та 10 крісів.

Новий памятник у Києві.

У київській міській валі отворили виставу проєктів обеліска на згадку евакуації міста польськими військами в 1920. р.

Преса про майбутнє кабінету Сарро.

ПАРИЖ, 3. 2. ПАТ. „Ле Пті Бле" заповідає теперішньому урядові довге істнування поза вибори. Лише голосування над новими законами про державну оборону буде причиною його реконструкції. Зате „Ле Капіталь" уважає, що Сарро ждуть поважні труднощі, але він, здається, вдержиться, бо ніхто не схоче творити нового уряду підчас виборчої кампанії. „Журналь де Деба" уважає, що кабінет Сарро може тепер рахувати на опору лише своїх дотеперішніх прихильників.

СЕСІЯ ЦЕНТР. ВИК. КОМІТЕТУ УССР.

Сесія Центрального Виконавчого Комітету УССР збереться 7. лютого ц. р.

Поширення арабського націоналізму.

ЄРУСАЛИМ, 3. 2. ПАТ. Райтер повідомляє: Тутешні араби творять націоналістичну організацію т. зв. „зелених сорочок", на взір єгипетських вафдистів.

Історія одних Загальних Зборів.

Рефлексії по Загальних Зборах львівської Філії Союзу Українок.

Дня 29. січня ц. р. відбулися звичайні Загальні Збори львівської філії Союзу Українок. Не заходилаб ніяка потреба зупинятись над ними довше, як над іншими зборами подібних установ, колиб не надзвичайно цікава та характеристична передісторія тих зборів та колиб не відгомін, який ті збори найшли у прилюдній опінії. Напр. львівський щоденник „Українські Вісти" представив ці збори як терен зудару між УНДО і теперішнім проводом Союзу Українок. З цих причин варто приглянутися ближче найновішим подіям на терені львівської Філії С. У. Думаємо, що буде воно цікаве й повчальне не лише для членів львівської філії, але й для широкого загалу.

Конфлікт на терені львівської Філії Союзу Українок розпочався ще осінню м. р. Головний Виділ Союзу Українок під проводом п. Мілени Рудницької, невдоволений із того, що три члени Виділу Філії С. У. у Львові підписали *як члени УНДО* разом з іншими жінками відозву *за участь* жіноцтва у виборах, розпочав нагінку на Виділ Філії. Безпосередньо по літніх феріях, бо вже в дні 10. вересня 1935. р., скликав Головний Виділ С. У. засідання Виділу Філії, мотивуючи це тим, що... „в останніх місяцях (час літніх ферій!) Виділ Філії не проявляв діяльности" (!). На ділі на Заг. Зборах Філії стверджено, що діяльність Виділу львівської Філії С. У. була жива і звідомлення Виділу та Контрольної Комісії принято без найменшого заміту до одобрюючого відома. Хоча Виділ львівської Філії розпочав небавом нормальну повакаційну працю, Гол. Виділ рішив у дні 7. жовтня м. р. скликати Збори Філії на день 2. листопада м. р. Виділ Філії приняв це до відома, повідомив Гол. Виділ, що згідно з його дорученням *підготовить звіти* на наказані Заг. Збори, одначе для протесту проти такої поведінки Головного Виділу рішив внести резиґнацію.

Досі було „все в порядку". Одначе тут зачинається своєрідна містерія. Гол. Виділ, переконавшись, що настрої серед членів Філії є *проти* такої поведінки Гол. Виділу, *не* відбуває наказаних Заг. Зборів у дні 2. листопада, хоча сам ще в місяці жовтні розпорядив їх скликання! Члени львівської Філії вичікували спокійно якийсь час. Але не дочекавшися скликання зборів, одна третина членів Філії внесла в місяці листопаді, опираючись на відповідній постанові статуту, письмо до Гол. Виділу С. У., з домаганням скликати в якнайкоротшому часі розпоряджені вже раз Заг. Збори. Це письмо підписало 59 членів Філії. Одначе зборів і цим разом *не скликано*, бо у відповідь на свої домагання дістали члени повідомлення, що в міжчасі Філія мала вже більше членів, тому 59 підписів не вистачило до скликання важних Зборів (!). Слід зазначити, що письмо за скликанням Зборів підписали найдавніші члени Філії та відомі з громадянської праці жінки.

Чому тих Зборів не скликано, виявилось докладно щойно на Заг. Зборах Філії в дні 29. січня ц. р. Визначена в міжчасі т. зв. Кураторія львівської Філії... *прийняла до Філії коло 50 нових членів*, здебільша членів львівських кружків. Отже нема нічого дивного, що вислід Зборів у дні 29. січня ц. р. був заздалегідь приготований і пересуджений. Прийшовши на салю нарад, члени львівської Філії застали салю переповнену зовсім новими членами, які досі до львівської Фі-

ції не мали найменшого відношення і ніколи у Філії не працювали. Ясно, що при того роду „техніці праці" і при такій чудодійно створеній більшості Гол. Виділ і дотеперішня Кураторія Філії перевели свій плян і вибрали такий новий виділ, якого хотіли. Головою вибрано п. Бережницьку. Одначе нема найменшого сумніву, що ні Гол. Виділові, ані Кураторії львівської Філії нема чого радіти в ходу цих зборів. Дискусія виявила, що майже всі бесідниці (п. Павликовська, п. Конрадова, п. Залізнякова, п. Макарушкова, п. д-р Дзеровичева, п. Лотоцька) осудили дотеперішню поведінку Гол. Виділу і наявно виказали, що дотеперішні методи проводу Союзу Українок ведуть до повного розбиття організації.

„Українські Вісти", як ми вже згадали, роблять зі Заг. Зборів Філії Союзу Українок велику політичну подію і твердять, що ті Збори є мірником сил УНДО на терені Союзу Українок. Не дивуємось „Українським Вістям", що саме в той спосіб насвітлюють справу, бо відомо — що таке „Українські Вісти"! Але тут передовсім про ствердження обєктивної дійсности. Так, як і по інших українських установах, таксамо й у „Союзі Українок" УНДО ніколи не творило й не думає творити якоїсь своєї групи, отже не було такої групи й на Заг. Зборах Філії. Що дотеперішня голова Виділу львівської Філії п. Евгенія Макарушкова була і є членом УНДО, то це ніяк не вказує на те, що на Зборах Філії йшов вудар між двома таборами — „ундівським" і „протиундівським". Дуже довгий час головою і заст. голови Гол. Виділу С.У. були визначні члени УНДО, отже п. Мілена Рудницька й п. Олена Шепаровичева, в додатку в характері членів Центрального Комітету партії! Одначе з цієї причини члени Союзу Українок ніколи не вважали цієї своєї організації тереном політичних впливів УНДО. Внесла на терен Союзу Українок ундівську і протиундівську політику щойно п. Мілена Рудницька через свої відомі нефортунні виступи в справі виборів.

Але йдім дальше. Ми з розмислом вичислили бесідниці, які гостро й рішуче виступили *проти* поступків проводу Союзу Українок, який з партійних мотивів розбиває єдність жіночого руху. Є це поважні громадянки, відомі зі суспільної праці, відомі з їх політичних та суспільних переконань і навіть по дуже побіжному прочитанні назвищ відразу впадає в очі, що були це бесідниці, приналежні до *ріжних* політичних напрямків. Без огляду на те, яких політичних переконань була бесідниця, — чи лівіших чи правіших, чи аближена вона до соціялістичного табору, чи до католицького, чи вкінці до УНДО, *всі вони однозгідно виступили проти теперішньої розбивацької системи голови Союзу Українок.* І тому нема що тішитися з тієї „перемоги" ані Гол. Виділові Союзу Українок, ані „Українським Вістям". Твердять напр. ці останні, що за „ундівською" кандидаткою голосувало 27 членів. Але в найгіршому разі це вказує на те, що навіть при *такій системі* переведення Зборів усеж одна третина присутніх у тому часі на Зборах членів (голосування відбувалося в год. 9.30 вечором — Збори почалися в год. 3-ій пополудні) голосувала *за* кандидатурою голови дотеперішнього виділу — мимоходом кажучи, кандидатурою, поставленою виключно в демонстраційних цілях.

Одначе це без значіння, бо не в тому річ, як випало голосування і вибір вислідy. Правдива суть справи лежить значно глибше. Щойно найближча будучність покаже, чи правильний той шлях, на який пішов теперішній провід Союзу Українок, отже чи правильна засада, що членам Союзу Українок не можна мати інакших політичних переконань, як їх мають особи, що є *хвилево* у проводі С. У. Ця будучність виявить теж, чи доцільно є легковажити домагання членів, чи вказане усувати від праці в Союзі Українок особи, які працювали в ньому десятки літ і які не раз і не два відіграли визначну ролю саме в українському жіночому русі. Суть справи далі в тому, що останні Заг. Збори ще більше скріпили те напруження, яке в останньому часі повстало на терені Союзу Українок; вона в тім, що резигнують довголітні члени Гол. Виділу, що резигнують голови Філій, що голові Союзу Українок приходиться виключати з Т-ва визначних і довголітніх членів. Завдяки такій політиці голови Союзу Українок до числа тих визначних українських жінок, які дотепер були поза Союзом Українок, прибувають *зі* Союзу нові. І вкінці суть справи в тому, що всі ці львівські громадянки, які працюють по якихнебудь львівських чи то чисто жіночих чи загально-національних установах, на ділі, найшлися сьогодні *поза Союзом Українок*, бо зі системою, яку до С. У. внесла її теперішня голова, не хочуть і не можуть мати нічого спільного. А голова С. У. п. Мілена Рудницька може мати нині лише ту сумну сатисфакцію, що завдяки ображеній амбіції і неодержанню мандату розбиває довкола себе все, до чого тільки доторкнеться.

Учасниця Зборів.

Збірне зусилля цілої суспільности може врятувати хліборобство.

В суботу 1. лютого ц. р. соймова буджетова комісія — як ми вже повідомляли — радила над преліміnарем буджету міністерства хліборобства і земельних реформ.

Після реферату пос. Камінського забрав голос міністер хліборобства *Понятовський*, який заявив, що піддержує оцінку положення хліборобства, що її висловив минулого року. Вихід з тяжкого положення хліборобства неможливий ні при помочі якогось наглого потягнення уряду, ні завдяки припадковому чи щасливому ходові обставин. З цього положення вихід можна найти тільки в довгому, тяжкому труді цілої суспільности, а не тільки хліборобського стану.

В конкуренції штучної обнижки цін не видержить Польща боротьби зі сильнішими державами від неї. Конкуренцію може видержати тільки тоді, коли перенесе її в площину конкуренції у продукції товарів

Якщо могли би ми собі уявити на хвилину, що суми, видавані на преміовому відтинку у хліборобстві, будуть присвячувані на добро хліборобства на іншому відтинку господарського життя, отже на організацію сітки збуту, піднесення хліборобської культури або на обниження податкових жертв, то без сумніву ефект був би дуже сильний, коли вразливість ослабленого хліборобського організму навіть на малі зміни є така велика. Всі могли ми завважити, що ті дрібні потягнення на податковому відтинку в 1935. р. викликали непомірно сильну реакцію. Ці дрожання в показчику законів, приготовані інститутом дослідів конюнктур, слід приписати дрібним податковим пересуненням. Слушне є відтяження буджету хліборобства і буджету всієї держави в ділянці преміової політики.

Обговорюючи питання розвитку експорту, міністер пригадує, що треба числитися з перепонами, які робить зусиллям Польщі в експортовій торговлі чужа воля. З огляду на велику постійність цифр хліборобського експорту, надії на поправу слід вязати радше з можливостями покращання ситуації на внутрішньому ринку. Контингенти і цінові можливости залежать від містоти власного ринку. В дискусії забирали голос посли: Єдлиак, Гуттен-Чапський, Дембіцький, Длугош, ґен. Желіґовський, *З. Пеленський*, Шмочкевич, Трачкевич та інші.

Пос. З. Пеленський домагався, щоб покінчити вже раз з етатизмом у ділянці організації хліборобства. Рівень хліборобської культури на Волині був би вищий, якщо не відсунули би від праці українську кооперацію. Виступив проти переросту апарату хліборобського самоврядування. Навязуючи до слів ґен. Желіґовського, зазначив, що не можемо дозволити собі на люксус великого бюрократичного апарату в хліборобстві. Тепер повстав ще й союз хліборобських палат. Перебудова земельного устрою, головно парцеляція має першорядне значіння на терені південно-східних воєвідств з огляду на перелюднення цих земель. Нерозпарцельовані терени слід віддати місцевому населенню і вкінці дати собі спокій з осадництвом. Слід теж покінчити з організаціями, штучно накиненими адміністраційною владою. З пос. Пеленським полемізував пос. Шмочкевич (осадник з Волині), який заявив, що осадники не пустять галичан на Волинь. Полемізував теж з пос. Пеленським пос. Трачевський (дідич з Золочівщини), який боронив хліборобських палат, мовляв — вони не є новим бюрократичним твором. У голосуванні комісія відкинула поправку референта в справі збільшення доплати держ. лісів до скарбу міністерства на три міліони і приняла буджет міністерства хліборобства у другому читанні.

25.000 ДОЛЯРІВ СПАДЩИНИ.

Англійський консулят повідомив 19-літню служницю Марію Антоняк, що її батьки померли в Канаді і залишили 25.000 долярів. Батьки М. Антоняківної знемігрували перед кількома роками до Канади, а їх донька пішла на службу, бо не мала з чого жити. М. Антоняківна виїхала до Львова, де поробить відповідні заходи у справі спадщини. На питання, що зробить з грішми заявила, що купить поле і буде господарити.

ПЛЯН ОБОРОНИ ВЕЛ. БРИТАНІЇ.

ЛЬОНДОН, 3. 2. ПАТ. На передодні сесії парляменту, як повідомляє Авас, на перше місце виступає справа оборони держави. На думку „Дейлі Експресу" плян нової організації збройних сил В. Британії буде основуватися на 3 принципах: 1) справу оборони всієї імперії треба розглядати як одну цілість, 2) створять імперіяльний комітет оборони, у склад якого ввійдуть представники всіх домінійі, 3) британський воєнний промисл на якийсь час змонополізували би, щоб дати змогу для реорганізації, опертої на спільній основі та запевнити максімум видатности.

ЛЬОНДОН БЕЗ МЯСА.

ЛЬОНДОН, 3. 2. ПАТ. Нині в ночі дійшло в Льондоні до страйку продавців мяса, до якого приступило вже 10.000 осіб. Побоюються, що до страйку прилучаться робітники з доків і залізниць, якими перевозять мясо. Страйк не має покищо офіційного характеру, бо його не затвердив професійний союз робітників мясного ринку, ні союз транспортових робітників. Поки що не дійшло до сутичок з поліцією. Причина страйку та, що продавці мяса домагаються підвишки платень і 40 годин праці на тиждень.

АНАРХІСТИ ПЛЯНУВАЛИ АТЕНТАТ НА ПРЕЗ. РУЗВЕЛЬТА.

Тайна федеральна поліція арештувала трьох анархістів, які від двох тижнів підготовлялись до атентату на през. Рузвельта. В одного з арештованих анархістів італійця Піліотія поліція перевела ревізію знайшла бомбу великої вибухової сили, багато зброї та муніції.

РУМУНСЬКИЙ КОРОЛЬ КОНФЕРУЄ.

ПАРИЖ, ПАТ. Румунський король Карло приняв на авдієнції ґен. Жоржа, опісля переговорював із мін. Флявденом, який передтим розмовляв із мін. Тітулеску. Король Карло приняв теж чсл. посла Осуського.

ЛЕДИ ОКРУЖИЛИ ОСТРІВ.

ВАШИНГТОН, 3. 2. ПАТ. Острів Танґієр, що є в заливі Чіспік, у віддалі 90 англ. миль від Вашингтону, від кількох днів окружили величезні ледяні поля, хоч підсоння є південне. Поміж ті леди даремне старалися передістатися кораблі та ледоломи. Тому, що загрожує голод, федеральна влада вислала літаком на острів харчі та ліки. Населення на острові є 1500 душ.

—o—

НЕ ВІРЯТЬ В АНГЛІЙСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ.

ТОКІО, ПАТ. Аґ. Домеі повідомляє: Представник японського м-ства закордонних справ сказав журналістам, що в Японії ніхто не вірить чуткам про японсько-німецький союз.

Про англійсько-большевицьке зближення у звязку з гостиною Літвінова в Льондоні представник м-ства сказав, що є малоправдоподібне англійсько-большевицьке порозуміння у справі політики на Дал. Сході. Рівночасно звернув увагу на наглі зміни в европейському положенні, та запримітив, що вони не зторкнуть Японії.

—o—

НЕ ХОЧУТЬ КОНФЛІКТУ З СССР.

ТОКІО, ПАТ. Аґ. Домеі довідується, що військова влада квантунської та манджурської армії постановила льокалізувати прикордонні інциденти, щоб не загострювати взаємин із СССР.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

З організаційного руху.

З життя й діяльности Народньої Організації Українців м. Львова.

КЛЕПАРІВ.

Клепарів — нова церква, читальня, школа, захоронка, філія Музичного Інституту, „Сокіл", — усе це на одному подвірю. Добре продумано, гарно й організовано виглядає. Там і дільничева Народня Організація.

26 січня вполудне відбулися річні Заг. Збори ДНО. Присвних 76 осіб. Зборами проводив місцевий парох о. Яценків Волод. По відчитанні і приняттї протоколу відчитав о. Яценків короткий звіт з діяльности Д.Н.О. Над звітом розвинулася дискусія. Представник централі А. Добрянський започаткував її та осмілив зібраних до участи в ній. Промовляли: управитель місцевої школи **п. Полянський**, який заявив, що робота Д. Н. О. вяжеться тісно з іншими товариствами і тому не дається її строго відділити. **П. Прийма** взиває старшину Д.Н.О. до більшої активности. **П. Олійник** до виконання обовязків здисциплінованих членів Н. О. та вплачування точно вкладок. П. **Дачкевич** казав, що пшениця Народньої Організації, кинена у землю львівську дасть у пригожій порі гарні плоди. **П. Мисак** домагався, щоб громадяни більше читали. Промовляли ще й інші члени, які своїми внесками внесли багато живого й корисного для майбутньої роботи Д. Н. О. **П. Процик** як член контрольної комісії поставив внесок уквалити абсолюторію уступаючій старшині. Внесення п. Процика принято одноголосно.

Потім вибрано комісію-матку з пятьох членів з провідником радником **Маером** на чолі. В часі нарад комісії-матки виголосив п. А. **Добрянський** короткий політичний реферат на тему українсько-польських відносин. Безпосередньо по політичному рефераті зясував промовець грізний стан браку заробітку серед українців та його наслідки. Подав заради засоби, незалежні від посторонніх чинників. Приявні приняли розумування прелегента з повним одобренням та нагородили його промову рясними оплесками.

Радник **Маер** оголосив вислід нарад комісії-матки. Головою Д.Н.О. вибрано на рік 1936 о. пароха **Яценкова Володимира** та пороблено деякі зміни в складі Старшини. Серед бадьорого настрою відспівано національний гимн та закінчено Збори в год. 14.35.

В год. 15 почалося в тій самій салі свято ялинки для місцевої захоронки, що пройшло дуже гарно.

СПРОНЕВІРЕННЯ 750 ТИСЯЧ РУБЛІВ.

Совіт. комісар внутр. справ Ягода прийшов до будинку ГПУ в Москві й арештував трьох комісарів, що спроневірили 750 тисяч рублів. Цю суму дали їм на реорганізацію відділів і вербування нових конфідентів. Один з арештованих пробував скінчити самогубством, вискакуючи з вікна, одначе його зловили в останній хвилині.

НОВИНКИ.

— Запрошення на Вечерниці „Основи". Як відомо вже з оголошень, цьогорічні вечерниці „Основи" відбудуться у вівторок, 11 ц. м., перед українським святом Трьох Святих, у салі почтовців при вул. Японській ч. 9. Вступ тільки за запрошеннями. По запрошення звертатися в полудневих годинах до канцелярії „Основи", пл. Юра ч. 5, — устно зі Львова, а писемно з провінції; або телефонічно на ч. 278-61. При тім хто має кого знайомого між техніками повинен на нього покликатися.

— Назначений на 4 лютого ц. р. в салях „Народнього Дому" Традиційний Вечір заповідається — як зачуваємо — знаменито. Комітет допомоги вдовам і сиротам по священиках давав завсіди доказ, що вміє приготувати ріжні атракції для старших і молоді, ще й буфет, що нагадує кухню старих, добрих часів. І цього року доложив чимало труду, щоб традиційний вечір випав якнайгарніше, бо ввесь дохід призначив як щороку — на найбідніших з найбідніших себто на вдови і сироти по священиках. З дотеперішніх складок та з імпрез закупив двоповерхову камяницю, примістив у ній 8 вдів з їх численними рідними, іншим оплачує мешкання, дає допомоги на удержання, одяг і шкільну оплату. Отже ціль гарна. Тому той комітет негайне взиває нас: Приходіть на традиційний вечір 4 лютого всі родини священиків зі Львова й провінції! Приходи вся світська інтелігенціє, такими численними нитками звязана із священичими ріднями! Приходи молоде! Приходіть усі, щоб не загибала традиція, та щоби неодній вдові й сироті втерти гірку сльозу.

Щорічний учасник.

— Запрошення на Баль Української Преси вже готові і можна їх особисто або письменно вимагати у нашій редакції. Звертаємо увагу, що вступ на Баль без запрошень рішуче недозволений, так само, як само запрошення ще не дає права вступу. Білети вступу по 5 зол. від особи, родинні (3 особи) 12 зол., студентські і для членів Товариства Письменників і Журналістів по 2 зол. Коли дехто нарікає на високі ціни вступу, то хай візьме під увагу величезні кошти, звязані з такою імпрезою, репрезентаційний характер самого вечора і — що найважніше — ціль, на яку йде чистий дохід: оселя і допомоговий фонд Товариства Письменників і Журналістів. Цього року карнавал не такий гучний, як минулого; складається на це короткий речинець всього карнавалу („нема — мовлян — як розігнатися", або „не варта на такий короткий час купувати нової сукні"), — далі, нема грошей ще гірше, ніж їх не було торік, вкінці й по-правді нема так занадто багато причин до веселости. А проте всі ці причини не відібються на Балі Української Преси, саме через його характер, який вимагає саму присутність гостей а не їх „репрезентаційних" одягів! Тому, що з запрошеннями звязані великі кошти і вони видруковані тільки в обмеженій скількості та розсилані виключно тим, по яких можна гадати, що напевне не відмовляться, просимо не мати до Товариства Письменників і Журналістів жалю, коли хто з охочих запрошення не дістав: це звичайний недогляд. Просимо теж по змозі забезпечитись у запрошення і білет вступу раніш, перед Балем. Очевидно, що одно й друге можна буде дістати при касі: в суботу, 8-го цього місяця, вул. Японська 9, касино почтовців.

— Концерт української пісні буде передавати голяндське радіо зі студії з міста Гільверзум 10 ц. м. в год. 9.50 веч. Співатиме відомий наш співак Микола Вайда (баритон), який після свого концерту в Газі, одержав запрошення до голяндського радія. В програму входять українські народні пісні і колядки укладу Стеценка, Колесси, Січинського, Артемовського і інших.

— Курс емалії. Курс мистецької і декоративної емалії під проводом проф. Марії Дольницької з Відня січнеться щойно 1 березня з огляду на трудноші при перевозі технічного приладдя.

— Полекші в академічних оплатах. Міністер освіти змінив розпорядок у справі державних академічних оплат. Признавані досі відкладання оплат на 12 літ від укінчення студій будуть тепер признавані також у половині або четвертині річної оплати. Замісць дотеперішнього устійнювання процентів, на які досі обнижувано оплати (5 прц. на першому році, 10 прц. на другому, 15 прц. на третьому і 20 прц. на четвертому) устійнюється для кожної академічної школи загальну квоту, на яку можна зменшити вплати з оплат, відкладаючи їх на пізніше, на 25 прц. Ця зміна дає змогу академічним школам обняти полекшами в оплатах усіх незаможних студентів.

— Упадок літературного журналу. „Тигоднік Ілюстровани", варшавський літературний журнал, що має великі заслуги для розвитку польської літератури, перестав виходити з причини фінансових труднощів.

— Ревізії й арештування. Поліція перевела ревізію й арештувала в Лисевичах пов. Стрий Миколу Курила, Ілька Мельника, Юрка Мельника, Василя Козака, М. Яблонського та Івана Фарсуца.

— Львівська хроніка. Жінка службовця нафтової фірми, Петра Панасюка, посварившись з пяним чоловіком, облила його бензиною і підпалила. Тяжко попеченого Панасюка врятували сусіди, а його жінку арештовано. — Управительку міського апровізаційного склепу, Ему Л. потягнено до судової відповідальности за спроневірення 2.000 зол. — Музиканта Стефана Шеретка засуджено на 4 і пів року вязниці за вбивство свого субльокатора Мечислава Яроза. — У фабриці мила Брікенштайна при вул. Пілеченській застрайкувало 15 робітників, які домагаються підвишки платні. Робітники прийшли до фабрики, але не працюють.

— Краєва хроніка. У Явірнику пов. Ряшів з головного престола місц. костела вкрадено вота. — В селі Косина пов. Ланцут підчас суперечки 14-літній Юліян Вільк розпоров ножем живіт свому товаришеві Ем. Ухманові, якого в безнадійному стані забрали до шпиталю. — В селі Підсадки пов. Львів Іван і Василь Мартиняки тяжко поранили ножами 24-літнього Романа Огродніка, який помер по дорозі до шпиталю від упливу крови. Вбивників арештувала поліція. — Недалеко стації в Лавочному найшли тіло 16-літньої Марії Пішко. Поліція арештувала її нареченого Петра Німка під замітом, що він убив свою наречену, яка була вагітною, опісля кинув під поїзд. — У волости Жураки пов. Надвірна було 7 занедужань, у волости Росоха 2 занедужання на черевний тиф. — Підчас совганки на річці Сяпі двох братів 9-літній Ян і 10-літній Казимир Пилець з Неговець заломились і пропали під ледом. Третього хлопця вдалося врятувати. — До почтового уряду в Куликові вломилися в ночі вломники і забрали почтові марки вартости 900 зол. та готівкою кількадесять зол. У звязку з тою крадіжю арештовано трьох львівських бандитів із Замарстинова. — В Станиславові в домі купця Леона Левона вибухла підложена петарда, від якої в усіх околичних домах вилетіли шиби. — У Бродах 30-літній капраль 43. п. п. Ерик Штецель застрілив свою 23-літну приятельку Марію Бодек і потім стрілив собі в голову. Тяжко раненого відставлено до шпиталю.

— Демонстраційний страйк у Варшаві. У понеділок 3. лютого ц. р. застрайкували у Варшаві трамваєвики та обслуга автобусів. Страйк є протестом проти обнижки емеритури, збільшення доходового подаку і нових проєктів законів, які обмежують права самоуправних робітників. До страйку прилучилися робітники чищення міста.

— Біляно чеського шлунка. Чехословацька статистика обчислила, що один мешканець Чехословаччини споживає пересічно в однім році 57 кг. пшеничної муки і 44 кг. ячмінної, крім того 4 і пів кг. рижу. З мяса споживає пересічно 28 і пів кг., з того 13 і пів кг. вепрового і 11 і пів кг. волового, з овочів 17 кг. яблок, отже кожного третього дня одно, 6 кг. грушок, 4 кг. черешень і т. д. Цукру потрібує один мешканець 21 і пів кг. річно. З напоїв випиває пересічно 52 і пів літрів пива, 2 і пів літра вина і т. д. Кожний чехословак викурює річно 2.044 папіросок, 30 цигар, зуживаючи при цьому 30 пуделок сірників. Як значно гірше випала би подібна статистика у нас!

— Поховали приятеля українства. В Ню Йорку помер театральний підприємець, звісний під іменем Раксі. Його властиве імя Самуїл Ротфел. Він мав у Ню Йорку славний театр під своїм іменем, а якийсь час був управителем музичної Галі в Ракефелеровім центрі. Раксі інтересувався українським мистецтвом і укладав пляни вивести український водевіль на сцену при Бродвею. Перед двома роками він дав дозвіл пані Скубовій уладити виставу українського домашнього мистецтва у притворі свого театру при 50 вулиці, а перед двома тижнями прибув на відкриття балетної студії Авраменка і тут виголосив промову, в якій зазначив свої наміри.

— Спільні обіди в Німеччині. Населення міста Бравншвайгу запрошено на день 9 ц. м. до касарень, щоби зїсти спільний обід. В означеній годині зберуться групи націонал-соціалістів з орхестрами у збірних точках і помашерують до касарень. Кожний з учасників обіду мусить принести зі собою таріль і ложку, причому в поході мають нести ложки в бутоньєрках.

— Ріжні вістки. Нову Зеляндію знищила буря. Місто Пальмерстон виглядає як після землетрусу. — В околицях Мерсей в Англії впав туристичний літак, причому згинуло кілька осіб. — В дорозі з Араду до Букарешту впав на території Банату літак, причому летун і два пасажири згинули на місці. — В околиці Йорк

...несбурга перейшла сильна градова буря, від якої згинуло кількадесять людей. — В Ню Йорку арештовано 70 жінок і 8 мужчин, що займалися торгівлею людським товаром. —

— **Мавзолей Великого Шевця.** Мало хто знає, що у Злїні, осідку величезного шевського підприємства „Баті" находиться дивне диво. Це великих розмірів „мавзолей" основника цього підприємства, геніяльного Томи Баті. Цілий збудований зі скла, що міниться сонячними барвами, містить памятки по геніяльнім промисловці, організаторі та фундаторі злінських заведень, почавши від дрібних річей домашнього вжитку аж до завішеного там літака, на якому згинув він у катастрофі 12. липня 1932 р. Мавзолей повний памяток по померлім. Між іншими є там контрольно-фабрична карта бл. памяти Томи Баті, який нарівні зі своїми робітниками приходив точно до праці в год. 7-ій рано і піддавався контролі годинника при вході. Мавзолей має багато фотографій зі щоденного життя бл. п. Томи Баті, його знимки в товаристві найславніших поваг світа, моделі машин, над якими удосконаленням працював залюбки цей промисловий потентат. Його записки і річи щоденного вжитку, які показують простоту і скромність того чоловіка, якого одинокою девізою в житті було слово „праця". Тисячі людей подивляє памятки по помершім. Минулого року звиш як 200.000 людей відвідало мавзолей, одинокий у світі цього роду памятник збудований на славу „чоловіка праці". Найчисленніші відвідувачі були з Австрії, далі з Німеччини, Угорщини, Франції, Злучених Держав і всіх країв світа.

Коли щастя сприяє?

До всього треба мати трохи щастя. Так усі звичайно кажемо, але не всі застановляємося над дійсним значінням цих слів. Трохи щастя — це не значить, щоб печені голубці самі впадали в рот. Справу треба належно приготовити, опрацювати і, з вірою і надією у своє щастя, йти вперед. Тоді щастя сприяє.

Якщо кому вдасться, кажемо: має щастя. Але чи застановляємося над тим, що він це щастя собі сам приготовив? Якщо виграв на Державній Льотерії, чи не мусів собі приготовити виграну купуючи льос? Бо прецінь досі тепер ще ніхто не виграв, хто не мав льосу. Отже виграну на льотерії може собі кожний легко приготовити, хто цього направду хоче. Вистарчить піти або написати до колектури і заосібитись в льос. Коли це зробить, має вже великі шанси виграти.

Тягнення І-ої кляси 36-ої Льотерії починається 20. лютого і тріває 4 дні.

Із сцени та естради.

Саля „Богеми": „*ПРОСТИМ ШТИХОМ*", сатирично-політичний „Вертеп" на 1936. р. В. Раорта та Т. Голендра.

Вертеп цей іде під фірмою товариства львівських польських журналістів. Це сатира на ріжні особи та події; у першій частині бачимо популярні особи із Львова у другій із Варшави, у третій з міжнародньої арени. Вся сатира — віршована; з сіллю та перцем і не вагається сказати неодне щире та терпке слово. Думаємо підчас вистави про те, чи така сатира була би можлива в нашому громадянстві; маємо сумніви — неодин достойник очевидно би крик в обороні власній або установи, яку заступає. Деякі ляльки зроблені дуже добре так, що і не треба чекати аж промовлять, щоб вгадати, хто вони.

Маємо в цьому „Вертепі" гостру характеристику неодного діяча; слухачі відповідають на деякі дотепи загальним реготом та оплесками. Дуже добра дія у „Лізі Націй", зустріч міжнародніх дипльоматів. Ляваль, Мусоліні, Гітлер, Літвінов, абісинський король, наче живі карикатури. Єдиний закид, який можна би зробити ревії це надмірна її балакучість; в там цілі уступи з поетичним патосом зовсім зайві. Видко теж, що автори не могли стримати своєї особистої враждебности до деяких осіб і розділили свою жовч нерівномірно; напр. Г. Збежховському (який сидів між запрошеними гістьми!) не пощадили зовсім особистих колючок із приватного життя так, що перейшли межу джентельменської сатири.

—o—

✠ Посмертні згадки.

Тарас Евген Микитин, член Спорт. Т-ва „Україна", упокоївся у Бозі дня 31 січня ц. р. Похорони відбулися у неділю 2 лютого при численній участи змагунів і громадянства. З Покійним зійшов у могилу один з небагатьох у нас спортовців-джентельменів. Будучи воротарем І. дружини „України", виконував завжди свої обовязки совісно й жертвенно і був любимцем усієї спорт. публики. Останні змагання розіграв у червні мин. року в Ярославі з „Огніском" і вже тоді почував себе зле. Страшна недуга чахотка перервала життя цієї молодої надійної людини у цвіті віку. В. Й. П.!

ДИВОГЛЯДИ.

25 ЛІТ ПРОСПАЛА.

Із Капштадту повідомляють про цікаву подію, що має за собою ...25 літ історії. У 1910 р. 20-літня дівчина дістала вістку, що її наречений згинув на війні. З переляку втратила вона память і впала у сон. Найчільніші лікарі півд. Африки пробували прокинути її, але надаремне. Виринула думка, що переляк спаралїжував деякі осередки її мізку. Дівчина спала роками і треба було її штучно відживлювати. Щойно тепер із зовсім незрозумілої причини вона назад збудилась. З її слів стало ясно, що вона зовсім затратила почування часу і гадала, що це 1910-ий рік. Нинішня 45-літня посивіла жінка розмовляє і думає зовсім так, якби мала 20 літ.

ЩО МОЖЕ ТРАПИТИСЬ ПЕРЕД МІКРОФОНОМ.

Цими днями один із членів „Французької Академії" мав заповіджений відчит у радіо. Коли станув перед мікрофоном побачив, що забув дома окуляри і не міг відчитати рукопису. Після цього інциденту дирекція радія в Парижі рішила у салі для відчитів зібрати цілу колекцію запасових окулярів. Добре би теж було, якби в усіх дирекціях радіо мали теж на кожний випадок приготовані рукописи, бо поети і професори легко їх гублять і забувають.

—o—

Дописи.

РАВА РУСЬКА.

Свято 22. січня у Раві Руській. Як що року, так і в цьому році відбулись у домівці „Української Бесіди" в Раві Руській святочні сходини в память історичного 22. січня. Сходини отворив короткою промовою д-р Данило Богачевський, у якій приступно підчеркнув вагу і значіння цього історичного дня. По нім п. Богдан Осідач відчитав реферат, у якому на тлі історичних фактів з нашого минулого засував присутнім значіння 22. січня для теперішньости і майбутньости. По рефераті п. Ростислава Богачевська віддеклямувала із зрозумінням відповідний до хвилини вірш. Святочні сходини покінчено відспіванням національного гимну.

Нові кружки „Союзу Українок". За 1935 р. основано нові кружки „Союзу Українок" у таких місцевостях равського повіту: у Прісю, Вільках Мазовецьких, Гійчу, Забірю, Магерові і Синьковичах. Усіх кружків „С. У." у равській судовій окрузі завдяки активности теперішнього проводу філії „С. У." істнує вже 11. В останньому часі пороблено заходи за оснуванням кружка „С. У." у Любичі Кулайцях.

Нові читальні. Дня 12. січня ц. р. відбулися установчі загальні збори читальні „Просвіти" в Гуті Любицькій. По рефератах, виголошених місцевим парохом о. Гнатом Заяцем, делегатом філії д-ром Б. Карпевичем і п. Совиком Степаном, вибрано виділ читальні з головою Притульським Василем. Дня 26. січня ц. р. відбулися установчі загальні збори читальні „Просвіти" у Синьковичах. Головою читальні вибрали п. Задорожного Василя. Слід пригадати, що і в Гуті Любицькій і в Синьковичах істнували читальні „Просвіти" вже перед тим, та адміністраційна влада їх порозвязувала, як і по інших селах равського повіту, ще у 1931 р.

Спорт.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ С. Т. „УКРАЇНА".

В неділю 2. лютого ц. р. відбулися в салі С.-Б. Загальні Збори С. Т. „Україна" при численній участи членів. В год. 11. передполуднем відкрив Збори голова Т-ва п. Е. Нагірний і проводив ними. По звітах поодиноких членів Виділу виявзалася оживлена дискусія. Заг. Збори переложено до чергової неділі тому, щоб члени С. Т. „Україна" могли взяти участь у похороні воротаря „України", бл. п. Тараса Микитина. Докладний звіт зі Зборів подамо щойно завтра з огляду на обмаль місця.

СТРІЛА І С.-Б.-УЧАСНИКИ ПЕРЕМОЖЦЯМИ У ТУРНІРІ ВІДБИВАНКИ.

В суботу 1. 2. покінчився трійковий турнір відбиванки в салі С.-Б., що був в останніх тижні предметом зацікавлення нашого спортового світу. Висліди останнього дня змагань були так само несподівані, як і попередні. Півфіналова стріча Плай-Богун принесла по драматичній грі тяжко виборену перемогу Пласю 2:1. Богун мав у третім сеті останній меч („мечбол") при стані 9:4, але Плай зумів витягнути 9:9 і виграти.

У фінальних змаганнях жінок Стріла запевнила собі перше місце після перемоги над Плаєм ІІ 2:1 і „вокове ру" з Плаєм І. Більше амбітна трійка Пласю ІІ. виграла 2:0 зі своїми клюбовими товаришками (Плай І.). УССК програв усі стрічі в двох сетах.

Всі фінальні змагання мужчин були дуже заязті та кінчилися справді трисетовими вислідами. Молода дружина С.-Б.-учасників не програла ніодної стрічі. Зате друга трійка молодих змагунів — Черник ІІ. — зуміла виграти тільки по одному сетові з кожним фіналістом і лишилась на четвертому місці. Одинокий двосетовий вислід фіналу Плай — С. IV. 2:0.

Кульмінаційною точкою турніру були змагання С.-Б.-учасники — Плай 2:1, що рішили про перше місце.

Після закінчення змагань відбулася святочна роздача нагород. Іменем організуючого Т-ва промовляв голова с. с. „Плай" п. Рак Богдан, що опісля роздав вісьмом фіналістам естетично виконані почесні грамоти с. с. „Плай" — згідно з вислідом турніру: **Жінки: 1) Стріла** 6 точок; 2) Плай ІІ. 4 т.; 3) Плай І. 2 т.; 4) УССК. **Мужчини: 1) Сокіл-Батько-учасники 6 т.;** 2) Плай 4 т.; 3) Сокіл IV. 2 т.; 4) Черник ІІ.

Шахи.

ЗМАГАННЯ ШАХОВИХ ГУРТКІВ.

Дня 1. ІІ. ц. р. відбулася нарада шахових гуртків: Буревій, Каменярі, Скала та Український Рем. Шах. Гурток. На нараді рішено влаштувати мистецькі змагання українських шахових гуртків м. Львова. Зголошення нових гуртків приймають наймалі до суботи 8. ІІ. щодня в домівці Каменярів, вул. Міцкевича 7. ІІ. від год. 9—3 і 5—9.

Український Шаховий Комітет.

ШАХОВІ ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТА.

Перші шахові змагання поміж українським студентством добігають кінця. Елімінаційні розгривки вже покінчені і рішається остаточно боротьба за першенство в головнім турнірі. Участь у ньому здобули отсі змагуни: Кордуба, Костецький, Мончук, Романишин, Савка, Тучапський, Шевчик і Хомик. На чоло табелі з першій рунді головного турніру висунулися знані шахісти-техніки Шевчик і Романишин, що змагаються за першенство. Трете місце найкраще завдаткують Мончук і Хомик.

Рівень гри досить високий. Кожна перемога — це вислід кількагодинної праці над використанням малої нераз позиційної переваги.

Переможця жде титул шахового мистця українського студентства і нагорода, готовлена аранжерами турніру, себто Культурно-освітньою Комісією Т-ва техніків „Основа".

СОКІЛЬСЬКЕ ДРУЖИНОВЕ ШАХОВЕ ПЕРШЕНСТВО.

Сокіл-Батько — Сокіл ІІІ. 7:3.

В неділю 2. п. м. відбулися перші змагання у шахах за сокільське першенство Львова. Висліди: О. Пар... довський — Яцкевич 1:0, В. Савяк — І. Андр...нук 0:1, д-р В. Ленець — М. Бубела 0:1, С. „Бинський" — І. Дем...чишин 1:0, інж. Я. Благітка — В. Жирко 1:0, Е. Благітка — О. Слюзар 1:0, О. Козачок — І. Пурій 1:0, Ю. Корейба — Е. Оришин 1:0, О. Лозинський — О. Верхола 1:0, М. Тріль — Я. Мороз 0:1.

Вислід змагань Сокіл IV. — Сокіл V. подамо завтра.

Нові книжки й журнали.

W OBRONIE OŚWIATY POWSZECHNEJ, Nakładem Związku Nauczycielstwa Polskiego, Warszawa, rok 1936. Стор. 68. вел. 8°.

Театри

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Ходорів.
4. II. „Лев з Абісинії".
5. II. „Гори говорять".
6. II. „Спадкоємець".

Жидачів.
7. II. „Лев з Абісинії".
8. II. Спадкоємець".
9. II. „Гори говорять".

Великий Міський Театр.

Вівторок, 4. II. з причини генеральної проби Театр нечинний.

Середа, 5. II. год. 8. веч. Аб. 10. прем'єра „Пер Гінт" Ібсена.

Четвер, 6. II. год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Гінт".

Пятниця, 7. II. год. 8. веч. Опера „Севільський цирульник".

Субота, 8. II. год. 8. веч. Аб. 10. „Пер Гінт".

Театр Ріжнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Амфітріон", „Тайни Нераю".
АТЛЯНТИК: „Марія Башкірцева".
ВАНДА: „Циганські мельодії", „Біля зтруя".
ГРАЖИНА: „Їх Ексцеленція шофер".
КАСІНО: „Кабінет воскових фігур" (колірова фільма).
КОЛІСЕЙ: „Кохання без завтра", ревія: „Хвиля морозів".
КОПЕРНИК: „Катеринка" (Фр. ГаДь).
МАРУСЕНЬКА: „Катеринка" (Фр. ГаАь).
МІРАЖ: „Котячий пазур" (Гарольд Льойд), „Тайна малої Ширлі".
МУЗА: „Сон літньої ночі" на осн. Шекспіра.
ПАН: „Вередлива Марієта" (Дж. Мек дональд).
ПАКС: „Петрусь" із Фр. ГаАь.
ПАЛЯС: „Китайські моря".
РАЙ: „Дві сироти".
СВІТ: „Дві сироти".
СТИЛЕВЕ: „Любовні маневри" і ревія.
ТЕНЧА: „Для тебе танцюю" (Жан Габен).
ТОН: „Зі спогадів Чарлі Чана" з Варнер ом Оляндом.
УТІХА: „Тайна замку Лебанон" і ревія.
ХИМЕРА: „Буря над світом".

ФОТОПЛЯСТІКОН.
(пл. Марійська 5.)

Болгарія в 1935 р.

Закордонне радіо.

Вівторок, 4. лютого 1936.

Відень (506,8) 13.10 Концерт, 17.25 Солісти, 20.30 Вечір маршів і пісень, 22.10 Квартет, **Братислава** (298,8) 16.10 Концерт, 17.10 Скрипка, 19.50 Словацькі нар. пісні, 21.00 Оп. арії. **Брно** (325,4) 18.30 Соломонові пісні, **Кошиці** (259,1) 17.00 Словно-муз. авд., 18.00 Для Закарпаття, 21.00 Пісні скандинавських народів, **Прага** (470,2) 12.35 Концерт орх., 15.30 Концерт квінтету, 17.20 Скрипка, 18.25 Пісні на тему давніх індійських поем, 21.00 Пісні Форстера, **Париж** (1648) 17.00 Форт. ресіталь, 21.55 „Ля Газет де Монмартр", **Білгород** (437,3) 12.00 Рос. мельодії в супр. балалайк. орх., 19.50 Нар. пісні, 20.20 Симф. концерт., **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт, 14.15 Легкий концерт капелі, 16.00 Мельодії з оп. „Вундер ум Марі", 17.00 Нім. пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Баляди Леве (Мензінг бас), 19.00 „Де жайворонок співає" оп. Легара, **Ляйпціг** (382,0) Вок.-муз. концерт, 16.30 Давні танки на форт., 18.00 Танки й пісні, **Мінхен** (405,4) 13.15 Концерт, 20.10 „Ромео та Джулієта" траг. Шекспіра в муз. ілюстрацією, **Будапешт** (549,5) 13.30 Солісти, фортепіян, 18.30 Хор, 20.00 Концерт віденської музики, **Мілано** (368,6) 11.30 Концерт, 19.00 Легка музика, 20.35 Вечір опер, 20.35 Вечір опер Пуччінія, **Рим** (420,8) 13.20 Концерт орх., 17.15 Солісти — форт., спів.

Середа, 5. лютого 1936.

Відень (506,8) 12.00 Орх. концерт, 14.00 Спів, 18.55 „Тангайзер" оп. Вагнера, **Братислава** (298,8) 20.45 Легка музика, 21.30 „Старий пастир не спить" кантата Кієвського на сольові голоси й хор, **Кошиці** (259,1) 19.25 Пісні словацького села, **Прага** (470,2) 16.10 Сальон. квартет, 20.00 Галевий концерт, 21.25 Лірична суіта Берга, **Париж** (1648) 13.15 Легка музика, 18.30, 19.30 Концерт, **Білгород** (437,3) 13.15, 16.00 Спів, 16.30 Концерт, **Берлін** (356,7) 8.30 Концерт, 14.15 Танк. ритми, 16.45 Нар. музика на флет і клявесин, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 18.00 Солісти — скрипка, форт., 20.45 Військ. марші, **Ляйпціг** (382,2) 12.00 Концерт військ. орх., 16.30 Пісні, **Мінхен** (405,4) 17.00 Концерт, сучасна музика та пісні, 18.00 Веселий розр. концерт, 20.45 Пісоньки, музика. **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 22.00 Спів, 22.40 Військ. орх., **Мілано** (368,6) 11.30 Камер. музика, 13.10, 17.15 Популяр. й танк. музика, 20.35 „Аква Кета" оперетка Пієтрія, **Рим** (420,8) 17.15 Легка музика, 20.35 Опера.

Львівське радіо.

Вівторок, 4. лютого 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Для мол. дітей: Співаймо пісоньки, 12.30 Концерт камер. орх., 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка муз. з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Секстет, 16.00 Скрипька ПКО, 16.15 Оп. фрагменти з гр. пл., 16.45 Вся Польща співає, 17.00 Історія чаю, 17.15 Солісти — скрипка, спів, 17.50 Говорена енциклопедія, 18.00 Смичк. квартети Гайдна, 18.30 Техн. скрипька, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Пісні Ст. Невядомського в супр. форт., 19.00 Нові літер. сигнали, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.45 Репортаж із Олімп. Ігрищ у Гарміш Партенкірхен, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 „Троянда Стамбулу" оп. Л. Фаля; у перерві: Веч. денник, Із сучасної Польщі, 21.45 Хвилина Р. Штравса з гр. пл., 22.30 Вітаміни в людській поживі, 22.45 Поділля: Маркевіта з гр. пл., 22.48 Літер. хвилина: „Буду пекарем" І. Копілевича 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Середа, 5. лютого 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.58 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Засаужені жінки, 12.30 Концерт, 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Пісня з гр. пл., 16.00 Муз. загадки для ст. дітей, 16.20 Концерт Ерінового хору, 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Дискутуймо: „Говорім про провінцію", „Чому я такий невдоволений". 17.20 Концерт оркестри, 17.50 Огляд медичного гумору, 18.00 Спів: ресіталь у супр. форт., 18.30 Літер. нарис, 18.45 Легка муз. з гр. пл., 19.00 Іван Мештрович, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.45 Репортаж із Олімпійських ігрищ у Гарміш Партенкірхен, 19.50 Актуальний репортаж, 20.00 Радіокабарет із гр. пл.: Мішанка для канарків, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Творчість Фр. Шопена, 21.35 Джерело кризи в театрах, 21.50 Гутірка для купців: Про традицію для купців, 22.00 Олімпіяда тенорів, 22.25 Танк. муз., орх., 23.30 Льокальне закінчення авдиції.

Подяка.

Прибиті горем по смерти невіджаловавої памяти сина і брата нашого **Тараса Евгена Микитина,** складаємо сердечну подяку всім, які відвідували бл. п. Тараса підчас його важкої недуги та піддержували його на дусі. Дякуємо Всч. о. парохові Дуткевичеві, о. Чемеринському, о. Яросевичеві й о. Попелеві за відведення на місце вічного спочинку та християнське похоронення тлінних останків. Дякуємо Видїлові і Змагунам Сп. Т-ва „Україна", що віддали останню прислугу свому спітоваришеві, як також Товаришам і Товаришкам Покійного. Дякуємо п. дир. Чучманові за гарну прощальну промову від С. Т. „Україна". Вкінці дякуємо п. ради. Купчинському і членам хору за концертове відспівання похоронних пісень.

Родичі, сестра, брат і родина

Радіокутик.

ОПЕРЕТКА Л. ФАЛЛЯ — „РОЖА СТАМБУЛУ".

Зпосеред опереток Л. Фалля особливим успіхом користується знана на цілому світі „Рожа Стамбулу". Вона представляє сучасну Туреччину, назагал вже зевропеізовану, але зберігаючу ще деякі східні традиції. Такий підхід дозволяє впровадити до музики певні екзотичні елементи, повні краси й своєрідности.

Дочка Кемаля-паші, вихована цілком по модерному, захоплюється творами письменника Андре Лері, в якому навіть на віддаль закохується. Одначе батько її наказує їй вийти заміж за якогось Ахмеда-бея. Слухняна дочка мусить погодитися з бажанням батька, але не хоче знати свого чоловіка, хоча й признає, що він симпатичний і гарний. Вона розуміється не знає, що цей Ахмед ідентичний з її улюбленим письменником Андре Лері, а Ахмед не зраджує свого інкогніта, бажаючи, щоб його кохали не як письменника, але як людину.

Щойно коли дочка Кемаля не може більш опертися чарові Ахмеда, він відкриває їй свій літературний псевдонім.

Цю оперетку надає Варшава 4. лютого в год. 20.00.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.21.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.35, 89.83, 89.17, Берлін 213.45, 213.98, 212.92, Голяндія 359.85, 360.57, 359.13, Льондон 26.22, 26.29, 26.15, Ню Йорк чеки 5.23 і 1/4, 5.24 і 1/2, 5.22, Ню Йорк кабель 5.23 і 1/2, 5.24 і 3/4, 5.22 і 1/4, Осльо 131.65, 131.98, 131.32, Париж 35.00.50, 35.07.50, 34.93.50. Прага 21.95, 21.99, 21.01, Стокгольм 135.52, 135.58, 134.92, Швайцарія 172.56, 172.99, 172.31.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 3-го лютого н. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльокового без опакування	2·50 зол.	
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	2.54·50	„
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет до	2·60	„
1 л. молока від 28. XII. 1935	0·14	„
1 л. сметани	0·75	„
1 к. яєць	3·80	„

Тенденція на масло вдержана на молоко і сметану слаба, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 3. II. н. р. платить своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курки молоді без остріг I. кл.	1·05 зол.	
Курки з острогами товсті I. кл.	0.90	„
Індики товсті I. кл.	1.00	„
Пантарки товсті I. кл.	1.10	„
Товщеві качки I. кл.	1.05	„

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Купує вівсяну питльовану муку, просо, овес та ячмінь.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

30. січня 1936 р. відбулося в П. К. О. третє прилюдне преміювання книжечок на преміювані ощадностеві вклади III-ої серії.

В преміюванні брали участь книжечки на які зложено всі вкладки за минулий чвертьрік у речинці до 2. січня 1936 р.

Премії по 1.000 зол. впали на чч. 166.021, 173.263, 193.086.

Премії по 500 зол. впали на чч.: 150.369, 150.783, 151.904, 153.546, 161.399, 172.118, 173.422, 175.709, 179.330, 181.421, 191.193, 192.673, 200.134.

Премії по 250 зол. впали на чч. 151.103, 152.251, 152.886, 155.740, 156.025, 158.274, 158.541, 162.008, 162.188, 164.691, 166.234, 169.604, 171.151, 172.099, 175.501, 177.366, 177.813, 178.080, 178.093, 180.822, 182.140, 182.649, 183.273, 183.314, 184.767, 184.795, 185.625, 186.016, 190.099, 190.671, 192.622, 194.110, 194.457, 195.695, 196.083, 197.373, 197.786, 199.332, 199.921, 204.863, 210.012.

Премії по 100 зол. впали на чч. 150.809, 151.325, 151.462, 151.764, 151.962, 152.607, 152.821, 152.974, 153.211, 153.526, 154.059, 164.092, 154.606, 154.971, 155.791, 156.129, 156.145, 156.920, 157.035, 157.468, 158.057, 159.650, 160.387, 160.549, 161.337, 161.791, 162.600, 162.818, 163.057, 163.194, 163.244, 163.685, 163.712, 164.029, 164.045, 165.603, 165.733, 166.016, 166.394, 166.447, 166.459, 167.095, 167.335, 167.340, 167.885, 168.289, 169.155, 169.836, 169.914, 170.599, 171.797, 172.365, 172.365, 173.360, 174.186, 174.666, 175.508, 175.636, 175.816, 176.279, 176.680, 177.312, 177.958, 178.281, 178.722, 178.772, 178.796, 179.339, 179.412, 181.104, 181.142, 181.188, 181.189, 181.661, 181.758, 182.448, 182.975, 193.229, 183.557, 183.587, 183.776, 183.945, 184.050, 184.465, 184.806, 185.041, 185.072, 185.422, 186.336, 186.360, 187.040, 187.238, 187.738, 188.448, 188.706, 189.506, 189.683, 189.710, 189.896, 190.021, 190.383, 190.455, 190.491, 190.538, 190.711, 191.094, 191.331, 192.078, 192.236, 192.415, 192.771, 192.910, 193.492, 193.626, 193.894, 194.097, 194.641, 195.163, 195.278, 195.915, 196.249, 196.399, 198.822, 199.032, 199.148, 199.209, 199.839, 199.972, 200.012, 201.738, 207. 013, 208.472, 209.003, 210.011, 210.704, 211.219.

Загалом впало 192 премій на загальну квоту зол. 33.250.

Заінтересовані вкладчики будуть про це повідомлені листовно.

Треба зазначити, що засадою ощадностевих прем. вкладів III-ої серії є постійний зріст числа премій в міру зросту вкладів на книжечці, при чому по одержанні премій, книжечки не тратять своєї важности, але надалі беруть участь у преміях під умовою, що треба точнов плачувати дальші вкладки.

Книжечки III-ої серії, на які впали премії по зол. 250,— в попереднім льосуванні, дотепер не відібрані: ч. 161.830 П. і 169.486 П.

На Рідну Школу за календар зложив п. Ярош, Тарнів 5 зол.

НАУКА

КУПНО - ПРОДАЖА

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.